

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2012 - 2013

Sakuji TANAKA (UR Bşk.)

Sait FEYZİOĞLU (2420.Böl.Guv.)

Akın TIRYAKIOĞLU (.Guv.Yrd.)

Tarih: 18.09.2012

Toplantı No: 1756

Bülten No: 1380

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

DUYURULAR

Merhaba Sevgili Dostlar;

29 Eylül Cumartesi günü Kozyatağı Rotary Kulübü ile ortak bir toplantı gerçekleştireceğiz. Bu toplantıya eşli olarak katılımınızı rica ediyorum. Toplantı yemekli olarak organize edilecek, tüm dostlarımı yemekte görmek isterim. Yer ve saat sizlere sms olarak bildirilecektir.

Guvernörümüzün katılacağı asamble tarihimiz 18 Aralık olarak planlandı.

Yönetim olarak protokol ziyaretlerimize başladık. Yunanistan Konsolosluğunu ziyaretimiz oldukça güzel geçti. Konsolosumuz bir toplantımıza katılacak, işbirliğimiz sürecektir.

Diğer protokol ziyaretlerimizde önümüzdeki günlerde gerçekleşecek.

Bu haftaki toplantımızda İzlanda izlenimlerini bizlerle paylaşan Cengiz TUĞLU dostumuza teşekkür ediyorum.

Önümüzdeki hafta görüşmek dileğiyle.

Halil ALTUĞ

MAZERETLİ ÜYELERİMİZ :

Bülent EGELİ

ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ:

Ali ES – Demirkan ÇAĞLAYAN – Gürkan KÖMÜRCÜ – İsmail GÜMÜŞDERE – Kenan KARAKUŞ – Mehmet EREN – Recayi ARAN – Ümit MIHLAYANLAR

DEVAM DURUMU :

57.14

MUTLU GÜNLERİMİZ :

22 EYLÜL Serap-Faruk ETKER (Evlilik)

23 EYLÜL Gülin ETKER

25 EYLÜL Aysun YAYALAR

25 EYLÜL Ezgi MIHLAYANLAR

KUTLARIZ...

1956 Chevrolet Bel Air Convertible

Önümüzdeki hafta toplantımız: **25.Eylül.2011** Salı Saat 20.00 Rotary Evinde

Başkan : Halil ALTUĞ

Sekreter +Gel.D.B.: Bülent EGELİ

Sayman : Reşat AYAN

Üye : İsmail GÜMÜŞDERE

Geç.D.B. : Muzaffer MEMİŞ

Bülten irtibat : Faruk ETKER

Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13 edirnerotary@gmail.com - www.edirnerotary.com

Ölümünün 97. sene i devriyesinde Tefik Fikret

Kimseden ümmid-i feyz etmem, dilenmem perr-ü-bal

Kendi cevvim, kendi eflakimde kendim tairim,

inhina tavk-ı esaretten girandır boynuma;

Fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür bir şairim.

Osmanlı imparatorluğu'nun dağılma sürecinde yetişmiş devrimci, ulusçu, hümanist bir şairdir. Servet-i Fünun Edebiyat Topluluğu'nun lideriydi. Fikirleri, devrin aydınlarını etkilemiştir. Devrimci ve idealist kişiliği ile etkiledikleri arasında Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal de vardır. Çağına göre ilerici düşünceleri nedeniyle yaşadığı zaman dilimini sonraki dönemlere bağlayan bir isim olmuştur. Türk edebiyatının batılılaşmasında büyük pay sahibi bir şairdir. Manzum öykü biçiminde kaleme aldığı eserlerinde aruzu başarıyla kullanıp konuşma diline yaklaştırmıştı. Türk edebiyatındaki ilk çocuk şiir kitabı Şermin'in yazarıdır. Çok başarılı bir öğretmen olan ve ömrünün sonuna kadar öğretmenlik mesleğini sürdüren Tefik Fikret, Ocak 1909'dan itibaren bir buçuk yıl süreyle Mekteb-i Sultani'nin müdürü olarak görev yapmış ve okulun efsanevi müdürü olarak ünlenmiştir.

24 Aralık 1867'de İstanbul'da doğdu, 19 Ağustos 1915'te aynı kentte öldü. Asıl adı Mehmet Tefik'tir. Öğrencilik yıllarında Galatasaray Sultanisinde müdürlüğünü yapan Abdurrahman Şeref Efendi'ye olan hayranlık ve saygısından onun oğlu Fikret'in ismini kendi ismine ekler. Çocuk yaşta annesinin ölümü ve babasının uzun yıllar sürgünde olması onu yaşamı boyunca etkiledi. Ortaöğrenimini önce Mahmudiye Rüştüyesi'nde, sonra da Galatasaray Sultanisinde yaptı. Burada Rezaizade Ekrem'in öğrencisi oldu. Duygulu kişiliği onu genç yaşlarda şiire yöneltti.

1888'de Galatasaray'ı bitirdikten sonra Hariciye Nezareti İstişare Odası'nda (Dışişleri Bakanlığı Enformasyon Dairesi) kâtip olarak göreve başladı. Yeterince çalışmadan para aldığı gerekçesiyle buradan ayrıldı. Onun bu dürüst tutumu yaşamı boyunca çeşitli zamanlarda ortaya çıkacaktı. Daha sonra kısa bir süre sonra çeşitli memurluklarda bulundu. Ek iş olarak Ticaret Mekteb-i Alisi'nde hat ve Fransızca öğretmenliği yaptı. 1891'de Mirsad dergisinin açtığı şiir yarışmasında birinciliği kazanınca, edebiyat çevrelerinin dikkatini üstüne çekti. 1892'de Galatasaray Sultanisi'nin ilk bölümüne Türkçe öğretmeni atandı. 1894'te Hüseyin Kâzım Kadri (1870-1934) ve Ali Ekrem Bolayır'la (1867-1937) birlikte Malûmat dergisini çıkartmayı başladı. 1895'te hükümetin bütçede kısıntı yapma gerekçesiyle memur maaşlarının yüzde onunu kesmesine tepki olarak Galatasaray'daki görevinden istifa etti ve inzivaya çekildi.

1896'da, eski öğretmeni Rezaizade Ekrem'in aracılığıyla Servet-i Fünun dergisinin yazı işleri yönetmenliğine getirildi. Aynı yıl Robert Kolej'e Türkçe öğretmeni olarak atandı. Bu dönemde Abdülhamid yönetimi aydınlar üstündeki baskısını giderek yoğunlaştırıyordu. Sansür ve jurnalcilik bütün hızıyla işliyordu. Tefik Fikret o günlerde bir dost evinde okuduğu II. Abdülhamid'i eleştiren bir şiiri nedeniyle gözaltına alındı. Evi arandı, söz konusu şiir ele geçmeyince serbest bırakıldı. Bir süre sonra, bu kez ahlaki açıdan yıpratılmak için, Robert Kolej'deki bir çaya karısıyla birlikte gitmesi bahane edilerek

yeniden göz altına alındı. Bütün bunlar ondaki 'inziva' düşüncesini daha da derinleştirdi. Bu düşünce, Servet-i Fünun öbür yazarlarınca da benimseniyordu. Bir ara hepsi birlikte Yeni Zelanda'ya gitmeyi, daha sonra Hüseyin Kâzım'ın Manisa'nın bir köyündeki çiftliğine yerleşmeyi düşündüler. Ama Fikret'in 'Yeşil Yurt' şiirinde de açıkça görülen bu sıla ütopyası ve birlikte yaşama özlemi bir türlü gerçekleşmedi. Servet-i Fünun'cular arasında görüş ayrılıkları başlamıştı. Bazıları dergiden ayrıldılar. Bir süre sonra Fikret de derginin sahibi ile anlaşamayarak yazı işleri yönetmelğini bıraktı.

Bütün zamanını Robert Kolej'de geçirmeye başladı. 1901'de 'inziva' düşüncesini gerçekleştirmek amacıyla Rumelihisarı'nda Robert Kolej'in yamacında, planlarını kendi çizdiği Aşiyân adlı evi yaptırmaya başladı. Bugün Tevfik Fikret Müzesi olan Aşiyân 1905'de tamamlandı. Fikret, eşi ve oğlu Haluk'la birlikte buraya yerleşti. Çok az insanla görüşüyor, toplumcu bir tavırla kavga şiirleri yazıyor, bunlar İstanbul'da elden ele dolaşıyordu. 'Sis', 'Sabah Olursa', 'Bir Lahza-i Taahhur' bu dönemin ürünleridir. Bu arada babasının, arkasından da, çok sevdiği kız kardeşinin yaşamlarını yitirmesi ve evinin Abdülhamit'in haber alma örgütüne sürekli gözetlenmesi onu büyük ölçüde etkiledi. Bu dönemde, özgürlük getireceğine inandığı İttihat ve Terakki'yi destekliyordu. 1908'de de, II.Meşrutiyet'in ateşli savunucuları arasına katıldı.

Meşrutiyet'ten sonra 'inziva'sından çıktı, eski arkadaşlarıyla barışarak, Hüseyin Kâzım ve Hüseyin Cahid'le birlikte Tanin gazetesini kurdu. Ama, gazete İttihat ve Terakki'nin yayın organı durumuna getirilmek istenince buna karşı çıkıp, Hüseyin Cahid'le kavga ederek oradan da ayrıldı. Kendisine teklif edilen Maarif Vekilliği'ni reddeden Tefvik Fikret, bu göreve getirilen Abdurrahman Şeref'in çağrısı üzerine Mekteb-i Sultani Müdürlüğü'nü kabul etti ve 1895'te istifa ettiği okula 1909 başında müdür olarak döndü. Okulun Beyoğlu'ndaki binası bir yangında yandığı için Beylerbeyi'ne taşınmıştı. Tefvik Fikret, eski binanın yeniden inşasını çok kısa sürede tamamlattı. Okula getirdiği yenilikler şikayete yol açmıştı. Toplantı salonunu mescidin üzerine yaptırdığı gerekçesiyle basının büyük eleştirilerine uğradı. 31 Mart olayları patlak verdiğinde Fikret, ayaklananların okulu yıkacakları haberini alınca "Sultani'yi yıkmak için önce beni yıkmak lazımdır" diyerek okulun önünde ayakta dikilmiş, bir söylentiye göre kendisini okulun demir kapısına zincirlemişti. Ayaklanmadan sonra, meşru saymadığı bir hükümet için çalışamayacağını söyleyerek eşğine kadar geldiği istifadan onu öğrencileri döndürdü. Ne var ki bir süre sonra eski Maarif Nazırının yerine atanan yeni nazır Emrullah Bey'le anlaşmazlığa düştü ve 1910'da görevini kesin olarak bıraktı; bizzat Emrullah Bey'in ricası dahi onu kararından döndürmedi. Darülmüallimin ve Darülfünun'daki görevlerinden de istifa etti ve yeniden Aşiyân'a çekildi. Artık, İttihat ve Terakki iktidarına da muhalif olmuştu. 1912'de meclisin kapatılması üzerine, bu olayı meclisin 1878'de (Hicri tarihle 1295'te) kapatılmasına benzeterek 'Doksan Beşe Doğru' şiirini yazdı. Bunu 'Han-ı Yağma', 'Sancak- Şerif Huzurunda' gibi şiirler izledi. Bu kez de İttihat ve Terakki'nin fedailerince izlenmeye başlandı. Modern pedagoji ilkelerine uygun bir okul açmak, yeni bir edebiyat dergisi çıkartmak gibi tasarıları olduysa da bunları gerçekleştirmedi. O günlerde, ağır şeker hastalığına yakalanmış olduğu anlaşıldı. 1914'te kolu şiştiği için bir ameliyat geçirdi. Tedaviye yanaşmaması sonucunda hastalığı iyice artarak ölümüne neden oldu.

Gençlik dönemindeki şiir denemelerinden sonra, Galatasaray'da Fransız şiiriyle tanışan kendi şiir bireşimini aramaya başlamıştır. Le Parnasse Contemporain dergisi çevresinde toplanan ve Parnasçılar olarak anılan şairlerden, özellikle de François Coppé'den etkilenmiştir. 1907'de çıkan Rûbab-ı Şikeste'de topladığı şiirlerinde görülen şiir anlayışında ve ses arayışında bu şairlerin etkisi olduğu düşünülebilir. Fransız edebiyatındaki 'Şiirsel yazı' türünün etkisiyle dize sonlarını değişik fiil kipleriyle ya da fiilsiz bağlayan şiirleri, beyit bütünlüğünü kırıp düzeyi özgür bırakışı, aruz ölçüsünün katı kalıplarını genişletmiştir. Müstezat kalıbında yazdığı şiirlerindeki bu tür denemelerin, Türk şiirinde serbest nazma geçişi kolaylaştırdığı söylenebilir. Rûbab-ı Şikeste'deki 'Sis', 'Sabah Olursa', 'Hemşirem için', 'İzled ' gibi toplumsal konulara ağırlık veren şiirlerin yanı sıra, günlük konuşma diline yatıştığı 'Balıkçılar' ve benzeri şiirlerinde izlenimci bir hava görülür. Ama, 'Balıkçılar' daki yalın söyleyişe bütün şiirlerinde rastlanmaz. Servet-i Fünun'cuların çoğunda görülen dil seçkinciliği, onun şiirinin de özelliğidir. Osmanlıca-Türkçe sözlüklerde sözcük kullanımına örnek verilirken çoğunlukla Fikret'in şiirlerinden alıntı yapılması da bunun kanıtıdır. Onun, şiirini zedeleyen bu tutumu, müzikal anlatımı öne çıkartmış, ama bazı şiirlerini de yer yer söylev havasına sokmuştur.

Fikret'in doğa şiirlerinde, doğayla neredeyse örtüşmeye varan bir uyum vardır. 'Yağmur ' şiiri, yağmur damlarının cam üstüne düşüşünü andıran bir sesle kurulmuştur. Fikret'in betimlemelerindeki ayrıntı ustalığı onun ressam kişiliğiyle de ilgilidir. Şiirlerindeki karmaşık dil resimlerinde görülmez. Çoğu tablosunda yalın bir ayrıntı arayışı göze çarpar. Pastel renklere ağırlık veriş, şiirlerindeki hüzünlü söyleyişi anımsatır. Güleriz Ağlanacak Halimize adlı kendi portresinde ve aşiyân tablosunda ise stilize bir anlatım vardır.

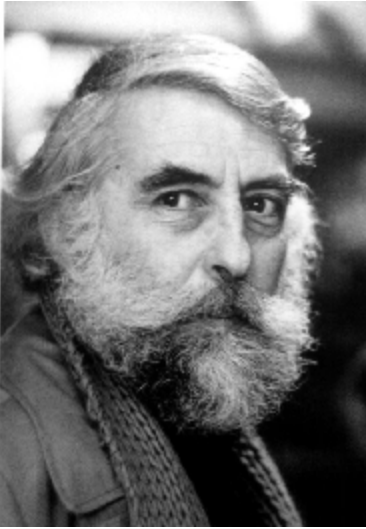
Şiir kitapları: Haluk'un Defteri (1914), Tarih-i Kadim (1928)

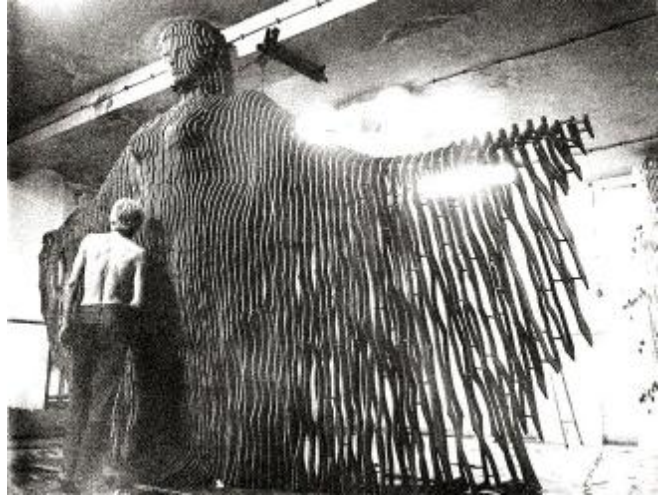
Çocuk 1914'te savaşa gittiğinde bisikletini küçük bir ağaca zincirleyip bırakmış ve geri dönüşü olmamış. Ailesi de onun anısına bisikleti öyle bırakmış. Resimdeki ağaç o ağaç!

Okyar YAYALAR – Mehmet SAVAŞ' ın katkısı ile

*****

İLHAN KOMAN

1921'de Edirne'de doğdu. Edirne Lisesi'ni bitirdikten sonra, 1941'de İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü'ne girdi. Bir yıl sonra heykel bölümüne geçti, Belling'in öğrencisi olarak 1945'te bu okulu bitirdi.

1947-50 arasında Fransa'da Academie Julian ve l'Ecole du Louvre'da çalışmalar yaptı ve ilk sergisini Paris'te açtı. 1958'e kadar İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'nde öğretim üyeliği yaptı, daha sonra İsveç'e yerleşti ve ölümüne kadar orada yaşadı.

1967'de Stokholm Uygulamalı Sanatlar Yüksek Okulu'na öğretim üyesi olarak kabul edildi. Bu dönemde yeni geometrik türevler ve yel değirmenleri gibi bilimsel buluşları tescillendi.

Anıtkabir'in büyük rölyeflerinden doğu kanadını yaptı. 1954 Ankara Devlet Sergisi'nde ikincilik, 1955 Ankara Devlet Sergisi'nde birincilik ödülleri aldı.

1969'da İsveç'te Sundsvall'de bir alan düzenlemesi için açılan yarışmada birincilik ödülü, 1970'te de Oerebro Belediye Saray önüne konulmak üzere yaptırılan heykel yarışmasında da birincilik ödülleri aldı.

İlhan Koman 1986'da 65 yaşındayken İsveç'in başkenti Stockholm'de hayatını kaybetti.

Yapı Kredi Sigorta Genel Müdürlüğü binasının önünde bulunan Akdeniz Heykeli sanatçının Türkiye'de bulunan çalışmalarından en çok bilineni olarak sayılabilir.

Sanata bakışı

"Bir nesnenin sanat olması için, has, öz, gerçek olması gerekir. Sanatta tek ölçü budur. Sanatın kopya, özenti, taklit olmayan, kendi kendine bir olay olması gerekir. Bu, küçük veya büyük de olur, obje de eşya da olur, figüratif veya non-figüratif de olur. Bütün sorun tek ve gerçek olmasıdır... Bir de Racine'in sanatı tarifi vardır: Sanat, hiçbir şeyden bir şey yapmaktır. Ben bazen çalışmamdan memnun olmayınca, kendi kendime küfür ve alayla Racine'in lafını tersyüz edip, şimdi bir şeyden hiçbir şey yaptın be mübarek adam, derim. Aslında sanat, bence insanın bilinmeyene doğru çıktığı bir serüvendir. Sanatçı, devamlı kendisini yenileyebilmelidir."

Namık Kemal DÖLENEKEN' in katkısı ile